

Državni zbor.

Dunaj, 29. novemb. 1904.

Položaj v državnem zboru.

Ko je bilo v prvi polovici novembra prenovljeno ministrstvo in bil imenovan za Češko poseben minister, se je v obče pričakovalo, da se bodo pomirili Čehi in postane zopet redno delovanje v poslanski zbornici. Čehi niso temu nasprotovali; samo da bi se jim bilo dalo nekako zagotovilo, da se jim izpolnijo vsaj polagoma njihove opravičene zahteve, bi se bili udali. Vlada jim ni obljubila ničesar. Nemške stranke so pa nastopile silno sovražno proti Čehom in njihovim zaveznikom; ob enem pa še proti Lahom. Nemci zahtevajo v enomer, da se morajo opustiti poljske in češke vzporednice na nemških učiteljskih v Tropavi in Tesinu, čeravno je mnogo več Slovanov v Šleziji kakor Nemcev. Nemci zahtevajo nadalje, da mora vlada odpraviti iz Inomosta laško pravno učilišče. To je silno težko. Italijani zahtevajo, da se naj ustanovi v Trstu laško vseučilišče; s tem bi bili Nemci, četudi ne radi, morebiti vendar zadovoljni. A vlada temu noče pritrditi, ker v Trstu je že zdaj glavni sedež laških rogoviležev, ki skušajo Trst in vse Primorje odtrgati od Avstrije in priklopiti Italiji; kaj bi bilo še le potem, če se v Trstu zberejo vsi laški visokošolci? Temu se ustavljajo tudi z vsi močjo Slovenci in Hrvati, ker teh je tudi mnogo v Trstu; okolica pa je vsa slovenska.

Kakor je znano, so se pa spomladi tega leta Mladočehi tesno zvežali s Slovenci in Hrvati in sicer tako, da ne morejo in ne smejo Čehi odstopiti od obstrukcije, dokler jim »Slovanska zveza« tega ne dovoli. Nasproti ne more »Slovanska zveza« opustiti obstrukcije brez dovoljenja Čehov. A Slovincem in Hrvatom vlada sploh ničesar ne dovoli. Vedno namešča po Spod. Štajerskem samo nemške uradnike, medtem ko pošilja na Kranjsko slovenske uradnike. Kranjcem še vedno zapoveduje baron Hein. Dalmatinski Hrvati so pa skrajno razburjeni, ker noče vlada odpoklicati deželni. namestnika barona Handel-na. Zraven tega je najvišje upravno sodišče razsodilo, da se morajo Slovincem v Trstu napraviti slovenske šole in je zadnjič nad 10.000 tržaških Slovencev zahtevalo slovenske šole: a tržaško mesto jim teh ne privošči. Vse stranke, če izvzamemo Poljake, so silno razburjene nad vlado. Tudi krščanski socialci niso zadovoljni, ker je vlada nedavno prepovedala iz strahu pred socialnimi demokrati neko slovesnost v čast dr. Lueggerju, dunajskemu županu. Zadnje dni je sicer priporočala nemška narodna stranka, naj se

na potu v Radgono, ko Ferdinand zapove kakor Štajercem tako tudi Ogrom mir in ukaže slavnemu Nikolaju Jurišiču, naj s precejšnjo vojsko gre na Mursko polje in skrbi za red in mir. Tako pride Jurišič v Verzej in dokler je on tam bival, vladal je na obeh straneh Mure mir. V poznejših letih so se enaki prepiri še večkrat ponavljali; mnogo-krat je prišlo do krvavih prask, kajti eni so napadali drugega in leto za letom je bilo slišati o medsebojnih ropih in nasilstvih, zlasti so se v tem odlikovali Ogri. Tudi Muro so rivali zdaj sem, zdaj tje, a ker je vlada vedno omahovala, ostalo je vse pri starem. V drugi polovici 16. stoletja so se nemirni duhovi polagoma poglobili, Mura pa, razkosana v neštnevilne panoge, spominja se danes na nekdanji razdor med Ogri in Štajerci.*

Pozneje je Mura včasih sama popravila, kar so bili Ogri po krivici vzeli Štajercem. V neki pritožbi 94 letnega Jurija Pintariča z dne 19. avgusta 1752 beremo, da je Mura pred kakimi 60 leti, torej proti koncu 17. stoletja, spremenila svojo strugo ter vdrla proti ogrski strani in je prebivalcem v Hrastju zapustila veliko naplavljenega in z grmovjem

Glej Beiträge z. K. st. G. 1888, 92—136. Muchar, VIII., 399.

skličejo v skupen poavet načelniki vseh strank državnega zbora, da se dogovorijo, kako bi se dalo pričeti z delom v zbornici. Pa če se tudi dogovorijo o tem večje stranke, tičijo za hrbtom manjše, n. pr. češki narodni socialci, ki nikakor ne pripustijo, da pride zbornica do pravega dela. Mogoče je potemtakem, da se državni zbor kmalu odgodi.

Udanostna izjava.

Zadnje dni so v državni zbornici nesramno napadali cesarsko rodovino nekateri državni poslanci, kakor grof Sternberg, socialni demokrat Pernersdorfer in drugi. Predsednik zbornice ni pravočasno grajal govornikov. Ti neprestani napadi so presedali večini poslancev. Zato so se dogovorili češki veleposestniki, Poljski, nemški katoličani, Rumuni, Slovenci in Hrvati, da je v njihovem imenu v četrtek, dne 24. novem. grof Palfy vprašal predsednika grofa Vetterja, ali hoče v prihodnje skrbeti, da taki napadi izostanejo. V imenu nekaterih Nemcev je isto vprašal predsednika baron Ludwigsdorff. Proti Palfyju in Ludwigsdorffu so strastno ugovarjali socialni demokrati in Vsenemci.

Hrup na galeriji.

Ko se je zbornična seja pretekli četrtek zaključila, so začeli na zbornični galeriji zbrani socialni demokrati in nemški narodnjaki grozno kričati: Proč z Lueggerjem! Proč z krščansko šolol! To brezumno svojat grozno jezi, da je nižjeavstrijski deželni zbor sklenil novo šolsko postavo, po kateri se čutijo nekrščanske stranke hudo prizadete. Posebno nekrščanski učitelji strastno ugovarjajo tej postavi ter delajo na to, da bi je ne podpisal presvitli cesar.

Kaj se torej zdaj dela v zbornici?

Cel teden se razpravlja o besedah, katere je govoril dr. Körber ob začetku zborovanja. Vsaka stranka naznanja svoje pritožbe. Te dni pride v imenu Slovencev na vrsto dvorni svetnik Šuklje. »Slovanska zveza« se je posvetovala v mnogih sejah, kaj in kako naj imenovani poslanec razloži naše pritožbe.

Politični ogled.

Lepe besede — a lažnjive. Novi tržaški namestnik knez Hohenlohe, kateri je pri svojem nastopu slovenskim odposlancem obljubil, da hoče biti pravičen obema narodnostima, je že dvakrat snedel svojo besedo. Prvikrat ko je dal odgovoriti svojemu uradniku na slovenske interpelacije v italijanskem

obraslega sveta, ki pa ni bil za nikakšno rabo. Tedaj je oče imenovanega Jurija Pintariča z dvema drugima kmetoma (Kegl in Emberič) v Rihtarovcih izkrčil grmovje ter napravil pašnik. Zato pa so njihove hiše s Hraščani vred imele pravico do paše na imenovanem pašniku, kar so jim pa pozneje hoteli vzeti. Gosposka je pa 26. avgusta 1758 imenovanim posestnikom pripoznala pravico do paše.

Tudi v 17. in 18. stoletju so se Štajerci večkrat pritoževali čez Ogro, da so svojevoljno spreminjali meje, zlasti je veliko takih pritožb v verzejskem arhivu zoper belotinske grajščake.

No, dandanes so Štajerci in Ogri bolj mirni sosedje in si ne rivajo Mure sem in tje, zato pa ona sama tem bolj hudomušno menjava svoje korito ter od leta do leta dela ogromno škode zlasti na štajerski strani od Radgone doli do medžimurske meje pri Spodnji Moti.

Pa kakor zgodovina ostro obsoja krivično ravnanje nekdanjih ogrskih grajščakov, tako bo tudi enkrat ostro obsodbo izrekla nad tistimi, ki imajo v Gradcu v rokah deželno premoženje, pa nič ne store za Spodnje Štajersko in puste, da reke in potoki trgajo in poplavlajo naše njive in travnike.

jeziku, drugikrat je pa odšel, pobegnil, da mu ni bilo treba sprejeti slovenskega odposlanstva. Upravno sodišče je valed pritožba tržaških Slovencev razsodilo, da mora zidati mesto slovensko šolo. Dozdaj se to še ni zgodilo. Zaradi tega so sklicali tržaški Slovenci protestni shod, katerega se je udeležilo na tisoče slovenskega občinstva. Ko so poslali s shoda odposlanstvo k namestniku, kateremu naj izroči zahteve shoda, namestnika ni bilo doma, ampak je bil odšel na neko razstavo. Vedel je, da bo prišlo odposlanstvo, za to je pobegnil! Snedena beseda in pa slaba vest ga je gnala!

Trozveza. Laski listi poročajo iz Rima, da so dogodki v Inomostu oživeli po vsej Italiji gibanje proti zvezi z Avstrijo. Toliko avstrijska, kolikor italijanska vlada da sta radi tega v velikih skrbih.

Prememba šolske postave. Deželni kulturni svet v Inomostu je sprejel predlog, da se osmo šolsko leto opusti in nadomesti z nedeljskimi šolami. Kot vzrok navaja pomanjkanje delavskih močij.

Zmaga katoliške stranke. V Milanu na Italijanskem so se vršile dne 26. novem. občinske volitve. Zmagali so kandidati katoliške stranke s 17.500 glasovi, medtem ko je imela nasprotna, liberalna stranka komaj 14.500 glasov. Povsod zmaguje katoliška ideja, ker ljudstvo vidi, da se bo edino na podlagi katoliške socialnih postav moglo rešiti socialne bede.

Kako se dela za protestantizem. Na Moravskem imajo pastora Babylona, ki spada med glavne razširjevalce luteranstva na Moravskem. A zadnji čas je precej omejil svoje delovanje. Da bi dobil čim več odpadnikov, je nagovarjal protestanske mladeniče, naj ne poroče s katoličankami. Po poroki je skrbel, da je nevesta postala luteranka in pregovorila tudi svojo rodbino k odpadu. A pri nekem premožnem mladeniču je našel slabo, ko mu je prigovarjal, naj se poroči s katoličanko. Mladenič je imel že izbrano protestantsko nevesto, katere ni hotel zapustiti. S pastorem sta se zaradi tega tako sprla, da je imelo z zadevo opraviti tudi sodišče. Mladenič se je hotel poročiti s svojo protestantsko nevesto in pastor Babylon naj bi izvršil poroko. Ko sta prišla ženin in nevesta v cerkev, ju je nagovoril kratko in surovo: »Torej se hočeta poročiti. Tožila sta se že s svojim pastorem. Jaz sem z vama gotov in šel je iz cerkve. To je bilo mlademu možu preveč in tožil je pastora. — Pri razpravi je bil pastor obsojen na 600 kron.

Vstaja bokserjev na Kitajskem. Vse kaže, da se bokserji zopet pripravljajo na vstajo, ki bo obširnejša, kakor je bila l. 1900. Po vsem Kitajskem in v Mandžuriji hujskajo menihi prebivalstvo. Kitajska vlada je že meseca oktobra zapovedala prijeti glavne voditelje vstajškega gibanja. A ta ukaz se ni izvršil, ker se višji častniki in vojski soglašajo z bokserji.

Dopisi.

Iz Slovenskih goric. (Žalostne narodne razmere.) Latos so bile volitve v občinski odbor v Gornji Voličini, župnije Sv. Ruperta. Mnogi so pričakovali premembe in konca nemškutarije. Nekateri dobro misleči so poskusili streči vladarstvo sedanjega štajerskojansko navdahnjenega župana Jožefa Petriča. Ni se jim posrečilo. Bili so preslabo organizirani. Za tri leta, Bog daj srečo! G. Jožef Petrič, župan v Zgornji Voličini, načelnik krajnega šolskega sveta pri Sv. Rupertu, ud in odbornik slovenskega okrajnega zastopa pri Sv. Lenartu, je res čudak. Živi v domišljiji, da je ena izmed glavnih oseb v Slov. goricah. Nastopal je kot pisec ali pa volilni komisar v slovenskih občinskih uradih. Sam pa uraduje nemški. Glavni udarec je mislil dati »Slov. Gospodarju«, kojega naročnik je

bil več let, poslal ga je nazaj. Toda »Slov. Gospodar« izhaja še danes.

Pri volitvi deželnega poslanca v splošni skupini je strastno agitiral za kmečkega »rešitelja« Wratschkota. Po končani volitvi je nesel židane volje izid volitve brzojavnemu uradu k Sv. Lenartu. Tam se je v gostilni g. Sarnitza, kjer je bilo in je zbirališče narodnih odpadnikov, na prsi tolkel in priduševal, da mora Wratschko zmagati. In kako se je njegova nezmotljivost vresničila? Izvoljen je bil dr. Ploj.

Bila je po dolgih letih Čučkovskega vladanja volitev v cerkveni skladni odbor. Kdo je agitiral zoper župnika? Župan gornje volički Jožef Petrič. Pomagali so mu šribar v pokoji iz Gočovskega vrha, bivši posilinemški pisar iz Sele in oče iz Rogoznice. Vspeh? Pošteni možje so volili brez ozira na pritisk narodnjaka Antona Živko. Ali še toraj niste spregledali, možje pošteni iz Gor. Voličine, ter še vedno mislite, da vam je štajercijanski pesnik in hujšak neobhodno potreben župan? Vzdrinite se!

Iz Vidma. Dopisnik »Štajercev« o videmskih volitvah se vedno laže. Dvakrat se mu je v »Slov. Gospodarju« že povedalo, da so se te volitve vršile dne 29. oktobra in da je izvoljenih 9 slovenskih odbornikov in 9 nasprotnikov. »Štajercev« modrijan je pa naznanjal po svetu: prvokrat v »Štajercu«, da so bile dne 20. oktobra, potem v »Slov. Nar.«, da so se vršile dne 24. oktobra; v zadnji številki »Štajerca« pa piše, da so bile dne 28. oktobra. »Štajercu« je povedal v prvem dopisu, da je zmagala Žičkarjeva stranka, v zadnjem dopisu, da so izvoljeni le »4 črni bratci« — a 14 naprednjakov. V zadnjem »Štajercu« zopet pripoveduje o kosilu, h kateremu so bili povabljeni ti »črni bratci«; se ve, »Štajercev« dopisnik ni bil povabljen; zdaj n u pa še vedno diši to kosilo. Dela se, kakor bi bil on tudi volilec. Res, med volilci je stal, a samo le pri oknu — zunaj na cesti — je lukal v volilno sobano. Ker je pa ta »Štajercev« dopisnik že tako skrben za našo občino, zakaj pa nikdar ne pove, kako je nekdo zdaj v sodnijski preiskavi, ker je kradel pri občini? To bi bilo zanimivo za bralce »Štajerca« in »Slov. Naroda.« Pa, ko bi hotel dopisnik teh dveh listov bolj natanko povedati, koliko se je pokradlo pri občini in kdo je tat, to bi nas zanimalo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnost. Právni praktikant v Gradcu, g. Fran Vidovič, je imenovan avskultantom za okrožje graškega nadsodišča.

Poročil se je v Gradcu g. dr. Franc Čeh, zdravnik pri Gornji Sv. Kunigundi, z gđo. Ado Tratenšek, hčerko višjega poštnega kontrolorja. Bilo srečno!

S pošte. V Kapeli in v Sromljah se je ustanovila poštna oddajalnica. Prva ima vsak dan pošto zvezo s pošto v Brezicah, druga pa samo šestkrat na teden. — Za pošto upraviteljico v Ponikvi je imenovana gospa Amalija Bakšič.

S šole. Za učitelja na meščansko šolo v Maribor je prestavljen g. Karol Treiber iz Halbenreina (samo Nemci dobe dobre službe), za nadučitelja v Dobrovcah je imenovan tamošnji učitelj Mat. Tusek, za učiteljico ženskih ročnih del je nastavljen v Št. Juriju ob Pesnici nadučiteljeva soproga Matilda Vodenik.

Mariborske novice. Umrli je dne 25. novem. t. l. učiteljski III. razreda g. Leopold Kveder. Pogreb se je vršil v nedeljo, dne 27. nov. ob mnogobrojni udeležbi gg. profesorjev, učencev ter drugega občinstva. Bil je blag in marljiv mladenič. Svetila mu večna luč! — V torek, dne 22. m. m. je skočil v Dravo 53 letni, oženjeni izdelovalec kopit

Janez Pečar. Samomorilec ni bil pri pravi pameti. — Prejšnji viničar dr. Lorberja, Anton Novak, je že več mesecev goljufal na prav premeten način več tukajšnjih trgovcev. Ukradel je namreč prejšnjemu svojemu gospodu več vizitnic. S temi je izvalil trgovcem različne stvari. Napisal je na vizitnico kako naročilo ter šel sam k trgovcu po blago. Na ta način si je prigoljufal veliko blaga. Minoli teden je tudi prišel k trgovcu Berdajsu po 20 klg kave in kmalu na to po 40 klg sladkorja. To se je zdelo trgovcu sumljivo, za to je poslal nekoga za njim. Ta je videl, da je nesel Novak blago v trgovino Šuštersiča v Gornji Gosposki ulici. Temu je namreč Novak prodajal prigoljufano blago. Policija je goljufa na to prišla. Zagovarjati se bo tudi moral pred sodnijo trgovec Šuštersič.

Šentiljske novice. Vrl narodnjak, posestnik Janez Fluher se je poročil s Trezo Krambergerjevo iz Kaniže. Zbrani so bili na veseli gostiji šentiljski narodni krogi in med njimi menda tudi prvokrat gospod nadučitelj na slovenski šoli. Prav tako! — Naši Nemci in nemčurji bi se radi preselili v novo hišo. Krstili so jo »Südmark-Hof«. Tako čudno in Slovencem zoperno ime so ji gotovo dali zato, da bi vsak Slovenec že zunaj lahko videl, da tam zanj ni prostora. Naši ljudje tudi rajše pravijo »Lutrov tempel«. Pa smolo imajo. Kleti so sicer polne — pa vode. Pred templom pa je cela gora blata, tako da bodo čez njega mogli le s kakim zrakoplovom ali »luftbalonom«. Delavcev pa ni dobiti. Zato pa se že zdaj — posebno ravnatelj Helcl — bolj kislo drže, kakor se bodo takrat, ko bodo iz nove hiše nesli prvega nemškega — mačaka! — Pravijo, da bomo po večletni hudi vojski na slovenski šoli vendar enkrat dobili peti razred. Tako vsaj pravijo zidarji, katerih kar mrgoli okoli šole. Kako »kumštni« so pač naši Nemci (?) v krajnem šol. svetu! Poletu je bilo menda prevroče — in zdaj pa je gotovo najbolj primeren čas za zidanje. Pa naj kdo reče, da niso »kumštni«! — Volitve se bojijo — namreč Fluher Korlek in njegovi zvesti tovariši iz Cirknice in Štrihovec. Pravijo, da je že meseca marca potekla njegova doba; pa se še zdaj nič ne čuje o novih volitvah. Pa menda ne bo šlo zopet vse tako tiho kje na deskah za dimnikom kakor zadnjikrat — kaj?!

Zigertev stolp — porušen. Te krasne stavbe na zelenem Pohorju, raz katero je bil tako krasen razgled po naši mili slovenski domovini, — ni več. Minoli četrtek so opazili v Račah, da je stolp izginil. Poslali so pošto v Ruše, od koder se je takoj odpravil odposlanec k stolpu, katerega je našel razrušenega. Minolo nedeljo je šla komisija na lice mesta, ki je dognala, da je bila vsaj ena žica, ki so držale stolp, od hudobne roke prerezana. Stolp se ni mogel več upirati vetru in se je podrl. Naj se store vsi koraki, da se dožene, kdo je s svojo zlobno roko uničil tako lepo in s tolikimi žrtvami postavljeno stavbo!

Lehen pri Ribnici. Glede na velike zasluge, katere si je občinski predstojnik, obče spostovani g. Jakob Urbanec, veleposesnik, za to občino s svojim vestnim delovanjem pridobil, ga je občinski zastop Lehen v svoji seji dne 28. listopada 1904 imenoval častnim občanom.

Plaz na koroški železnici. V noči od 23. do 24. m. m. je zopet zasul plaz železniško progo med postajama Št. Lovrenc in Ribnica-Brezno. K sreči je paznik prej opazil plaz ter ustavil vlake, sicer bi se bila lahko pripetila velika nesreča. Uprava železnice ne stori nič, da bi odpravila te nedostatke, čeravno se pogostoma dogajajo ti plazovi. Ko se bo enkrat prepetila velika nesreča, potem bo prepozno.

Politikujoča žena. Navadno se poslenci pritožujejo, da jih nihče ne pride poslušati, če pridejo poročati svojim volilcem. To se ne more reči o Vukovčanih, kateri so zadnjo nedeljo v obilnem številu prišli na shod »katoliškega političnega društva« s sedežem v Jarenini. Saj je prišla celo poslušati slavno

znana »rihtarca« vukovskega posilinemškega župana. Pa ni prišla s svojim možem, z nekim drugim »gospodom« je prišla in se z njim prav dobro zabavala. Med govori različnih govornikov pa ji ni dalo miru in vedno je z jezikom migala, da ne bi pozabili, kakega ima. Može v njeni bližini so se zgržali nad to ženo in eden ji je zaklical, ko je delala seveda bolj zase opazke: »Idi rajši svinje krmit, tam razumeš ti, pa ne mešaj se v politične reči.« Če ne bo ta ženska mirovala s svojo nemškutarsko politiko, bomo povedali še druge reči, ki jih čela fara govori.

Pri Sv. Trojici v Slov. gor. je vgriznil stekel pes dne 16. m. m. 10letno Genofe Polančič in ženo M. Lončarič. Obe so odpeljali v bolnišnico na Dunaj.

Občinske volitve v Oplotnici, katere so se vršile dne 9. nov. t. l., so zdaj razveljavljene, ker občina ni preskrbela volitvene komisije in se je volilni zapisnik nepostavno prenašal in čas za pritožbe se ni na osem dni odmeril, »mpak na 3 tedne. Mora se nov zapisnik napraviti in volitve postavno razpisati. Slovenci, torej na noge, ker to tirja naša čast in tudi naš dobiček, da se bo začelo modro gospodarstvo z občinskimi dohodki.

Pri Sv. Martinu pri Vurbergu so potegnili na suho mrtvo moško truplo. Spoznali so v njem Janeza Pečarja, ki je skočil v Mariboru v Dravo.

V Poljčanah se je ustanovilo obrtno nadaljevalna šola pod vodstvom nadučitelja Svetlina. V odbor so bili izvoljeni 30. oktob. sledeči gg: predsednik župan Jožef Detiček, podpredsednik nadučitelj Svetlin, blagajnik kovski mojster Jernej Senegačnik, odborniki: Ferdinand Ivanuš, kovski mojster Fr. Smeh, gostilničar Franc Kampl, sedlar Jožef Tajnšek, krojač Franc Somer, namestnika: krojaški mojster Ivan Volavšek in čevljarški mojster Simon Koropec; šolska nadzornika: Jožef Tajnšek in Franc Somer.

Pasji kontumac je zapovedan v občini: Ormož, Vel. Nedelja, Frankovec, Hardek, Obrež, Središče. V Frankovcih je bila 4 letna deklica ogrizena od nekega, najbrž steklega psa.

Zgodovinsko predavanje v Ljutomeru dne 27. novembra se je prav dobro obneslo. Prostorna Kukovčeva dvorana se ni videla toliko občinstva, kakor ta dan. Zastopani so bili vsi sloji ne le iz Ljutomera in okolice, marveč tudi od Sv. Križa in Veržaja. Bil je pa tudi pomenljiv spomin, ki se je ta dan praznoval, zakaj ravno pred dvesto leti, l. 1703 in 1704. so kraji med Muro in Dravo grozno trpeli od ogrskih divjakov Krucev, katere so pa naši očetje pogumno premagali. »Zgodovinsko društvo«, ki ima namen, gojiti domačo zgodovino in poučevati ljudstvo o preteklosti naše domovine, je prav pogodilo, da je s svojim predavanjem obudilo spomin na trpljenje in slavne čine naših prednikov, zato je bila to tudi svečanost ljutomerskih narodnih društev. Tsjnik »Zgodovinskega društva« in njega zastopnik, prof. Kovačič iz Maribora, je ob 4. uri pozdravil mnogobrojno občinstvo, povedal namen »Zgodovinskega društva« in važnost letošnje dvestoletnice za Slov. Štajer in posebej za Mursko polje. Predsedništvo je na to prevzel ljutomerski poverjenik »Zgodov. društva«, g. dr. Chloupek. Prof. Kovačič je pa predaval o političnem razmerju med Avstrijo, zlasti Štajersko in pa Ogrsko v 16. in 17. stoletju. To razmerje je bilo vedno napeto in več ali manj sovražno. Vzrok temu so bile domače homatiije, ki so nastale po bitki pri Mohaču dne 29. avg. 1526, kjer je padel zadnji ogrsko-hrvaški kralj Ludovik II. Za ogrsko krono so se odslej več stoletij borili Habsburžani, razni ogrski velikaši pa Turki. Razmerje se je še shujčalo, ko je avstrijski dvor hotel Ogrsko storiti za dedno-deželo in jo tesno prikleniti k ostalim avstrijskim kronovinam. Vrhunec tega nasprotja je bil pod vladjo Leopolda I. Iz te napetosti med avstrijskim dvorom pa ogrskim narodom so se porodile hude vstaje, vsled katerih je zlasti Spodnja